

hed til at prøve at faa fjernet de Uoverensstemmelser, der var til Stede. Principspørgsmaalet om en Brugsform paa Grundlag af periodiske Vurderinger gik man her i dette høje Ting afgjort imod, da Sagen sidst blev behandlet her under det ærede Medlems Ordførerskab; men nu har man ændret sin Anskuelse derhen, at man har vist sig saa imødekommende, at man vil prøve de periodiske Vurderinger indtil 1935. Jeg er meget glad for, at man i dette Spørgsmaal fra Oppositionspartiernes Side har gjort saa stor en Indrømmelse, at jeg uden Betæneligheder kan anbefale at modtage den og gennemføre Loven paa dette Grundlag. Jeg nærer ingen synderlig Bekymring angaaende Bestemmelsen om Revision i 1935, og det af følgende Grunde: For det første tror jeg paa, at denne Brugsform nok skal vise sig at indeholde et Retsprincip, som ikke vil blive fraveget, og til lige i det praktiske Liv vise sig at være saa vel egnet, at man ikke ønsker at gaa bort derfra igen. Min næste Grund er den, at inden 1935 er vi sikkert blevet enige om at fastslaa en Fortsættelse af den Brugsform, som er bygget over det Princip, at Staten skal til enhver Tid af den Bruger, der disponerer over Statens Areal, have det Vederlag, som fuldt ud er Udtrykket for dette Aktivs Værdi.

Et Spørgsmaal kan jeg ikke undlade at fremdrage i denne Forbindelse, og det er dette: hvordan vil disse Brugere blive stillet ved en eventuel Ændring af Ejendomsbeskatningen i den kommende Tid? Jeg er af den Anskuelse, at hvis vi, som jeg haaber, i den kommende Tid forlader den nuværende Beskatningsform og gennemfører en rationel Grundværdibeskatning, vil det faa bestemmende Betydning for disse Brugere paa en noget anden Maade end for andre Ejendomsbesiddere. Jeg synes, at man da hverken kan vælge den Vej at godskrive i Afgift for disse Jordbrugere Grundværdiskattens Beløb, idet det vilde være at give dem en alt for stor Begunstigelse, eller tage den modsatte Stilling, at disse Jordbrugere til enhver Tid skal svare en Afgift til Staten af den fulde Ansættelse til Skatten, selv om man ved en saadan eventuel Grundværdibeskatning paalægger Grundværdier med samme Vurdering meget betydelige Afgifter til Erstatning af forskellige andre Skatter, som paahviler Landbruget. Hvis man vil følge den Linie, at disse Brugere under en saadan Beskatningsreforms Gennemførelse skal give fuld Afgift til det offent-

lige af det Aktivs Værdi, som de raader over, maa de, tror jeg, svare denne Afgift efter, hvad Jordstykket til enhver Tid er værd og kan erhverves for med det Skattepaalæg, der eventuelt indføres. Jeg gør opmærksom paa dette, fordi jeg tror, at denne Skatte-reforms Gennemførelse vil nødvendiggøre en Revision af denne Lovs Bestemmelser længe inden 1935, forudsat, at det, jeg haaber, sker paa dette Omraade, og at dette Forhold i nogen Maade i alt Fald borttager Frygten for denne Revisionsbestemmelse, for den Usikkerhed, man paa-staar, den vil kunne give, og dernæst kan berolige dem, der mener, at en saadan Revisionsbestemmelse indeholder et Principbrud i Retning af dette, at man ikke er sikker paa, at disse Brugere stadig skal blive Brugere af Statens Jordarealer med den Forpligtelse at give den Afgift til det offentlige, som er Udtryk for den Begunstigelse, de fra det offentliges Side har ved at faa Brugsretten over et saadant Jordstykke.

Jeg skal til Slutning gøre et Par korte Bemærkninger til Forslagets Enkeltheder. § 6 er affattet saaledes, at en lille Ændring synes mig nødvendig. Der staar: „Af Statskassen kan der til Opførelse af Bygninger tilstaaes Køberne af Parceller i Henhold til denne Lov Laan svarende“ o. s. v. Det maa ændres til kun at angaa de Parceller, der erhverves efter denne Lovs § 1, 1ste Stykke. Det er nemlig ikke Lovens Mening, at Laanevilkaarene gælder dem, der faar Byggegrunde eller Havelodder efter § 1, 2det Stykke. Paragraffens øvrige Stykker forekommer mig at være uklart affattede, men, som jeg nævnede før, den højtærede Landbrugsminister vil sikkert stille Forslag om en anden Redaktion af denne Paragraf. Og saa til allersidst kun dette: Jeg henstiller, om Lovforslaget indeholder tilstrækkelig Bemyndigelse til, at Loven kan gennemføres paa den Maade, man maa mene er forsvarlig.

Med disse Bemærkninger skal jeg i øvrigt anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse i dette høje Ting.

Ulrich: Jeg havde ikke ventet, at disse Jordlovsforslag skulde være kommet tilbage her til Folketinget i denne Samling. Oppe i Landstinget lagde de jo denne Sag til Side, og den er først for ganske nylig taget op igen og vedtaget ekspres, og den Form, hvori den her foreligger, bærer ogsaa tydelige Spor af et vist Hast-